

hurtigt opstod en Debat om saadanne Spørgsmaal, i det hele taget angaaende vor militære Indretning, som maaske nok i den givne Situation ikke er heldig, men hvem Ansvarret derfor paahviler, vil vistnok den højtærede Finansminister være ganske ude af Stand til at godtgøre. Jeg skal blot nævne dette, at forlængst og længe før de Tider, hvor Debatten i Anledning af det mulig forestaaende Valg tog Fart, er det blevet hævdet fra det radikale Venstres Side, fra Talere og Skribenter indenfor dette Parti, at man med Hensyn til denne Sag ganske stod paa det Stade og alene arbejdede ud fra de Forudsætninger, som var givne ved tidligere Love. Om dette ligger umiddelbart forud for eller umiddelbart efter Paastande fra anden Side, synes jeg ikke lader sig godtgøre, og derfor bliver det den gamle Historie her, at først slog han først, og saa slog jeg først. Jeg synes, at vi i denne Sag ganske roligt kunde holde os til det faktiske, som er, at naar man maatte laane Øre til det konservative Folkepartis Henstilling i dette Tilfælde, saa laa det ganske i, at det at gaa til Valg under de Tilstande, som hersker i Europa for Tiden, var i Uoverensstemmelse med den Forudsætning, som man gik ud fra ved Grundlovens Vedtagelse i 1915. Det er jo ogsaa tilstrækkeligt kommet til Orde gennem Erklæringer og Udtalelser saavel af dem, der har Ansvarret for Partiernes Stilling, som ogsaa fra den højtærede Konseilspræsident, der, saa vidt jeg husker, den 25. Marts udtalte i en Form, som meget stærkt gjorde Indtryk af at være officiel, at Forudsætningen for det hele var den, at Valget først skulde komme, naar roligere Tider var inde. Fra det socialdemokratiske Partis Side i Folketinget er dette ogsaa kommet til Orde, da der forespurgt om, hvorvidt man ønskede en hurtigere Fremme af Valglisternes Udarbejdelse. Jeg synes derfor ikke, at der er Grund for den højtærede Finansminister til at komme ind paa en Paastand af den Art, som faktisk ikke kan motiveres. Vi kan ikke tage Ansvarret paa os for, at Agitationen formede sig, som den gjorde, og vi kan i hvert Fald ikke se, at der fra den 9. Januar, da Konseilspræsidenten talte i Bringstrup, og til den Dag, da det konservative Folkepartis Henstilling fremkom, har været saadanne Forhold til Stede, eller at Debatten har antaget en saadan Form, at det kunde være bestemmende for Ministeriets Stilling til Sagen. Jeg synes derfor, at det er rimeligt

at erkende, at mange Grunde taler for, at man ikke afholder Valg, og at det ogsaa er i Overensstemmelse med de Forudsætninger, som laa til Grund for Grundlovs-overenskomsten i sin Tid. Det forekommer mig at være tilstrækkeligt, og det er ikke nødvendigt, at man, som den højtærede Finansminister synes at ville det, lægger Ansvarret for, hvad der kunde være sket, paa Venstre. Jeg tror, at man staar sig ved at gøre en anden Betragtning gældende om denne Sag, hvis man ønsker Debatten om Spørgsmaalet afsluttet, hvad Hensigten dog faktisk er med at kræve Valgets Udsættelse.

Finansministeren (Brandes): Overfor det ærede Medlem (Kragh) vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at han gør ret store Indrømmelser overfor den Stilling, som Regeringen og andre Partier end Venstre indtager. For det første er dette, som det forekommer mig, at det ærede Medlem sagde, at det kan være heldigt, at man nu ikke afholder Valg, jo ikke ganske det, som hans Parti har sagt. Jeg haaber, at det ærede Medlem hører til Partiet Venstre, at jeg ikke skal gøre samme Fejl som overfor et andet æret Medlem, der ikke hører til det Parti, som jeg mente, og hvis det ærede Medlem altsaa vedblivende hører til Partiet Venstre, indtager han dog en noget afvigende Stilling fra dette Parti. Thi det ærede Medlem sagde, saa vidt jeg forstod ham, at det kan være heldigt nu ikke at afholde Valg for ikke at komme ind paa visse Stridsspørgsmaal. Det glæder mig, at det ærede Medlem siger dette, og jeg maa tilstaa, at jeg ogsaa altid har haft den Tro, at der i det høje Landsting var Medlemmer, ogsaa af Partiet Venstre, som vilde kunne indse, at det, saadan som Forholdene havde udviklet sig, vilde være heldigt, at vi ikke afholdt Valg.

Dernæst siger det ærede Medlem, at dette Skridt: at udsætte Grundlovens Ikrafttræden, var en Forudsætning for den Overenskomst om Grundloven, Overenskomsten, som sluttedes mellem alle Partierne. Ja, hvis vi havde været ganske enige om det, saa begriber jeg ikke, at Partiet Venstre kunde tage den Stilling til Spørgsmaalet, som det gjorde. Jeg har ganske sikkert ogsaa forstaaet det ærede Medlem, der fungerede som Ordfører for Partiet Venstre under Grundlovens Behandling, nemlig det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), at han ogsaa gik ud fra, at Grundlovens Ikrafttræden burde vente paa rolige Tider, og naar alle er enige om dette, saa maa jeg